

5. NEDEĽA V OBDOBÍ CEZ ROK, ROK C

Evanjelium dnešnej nedele je nám určite známe. Je to aj pre jeho zaujímavý a akčný priebeh, keď sa z nevydareného rybolovu stane udalosť povolania prvých Ježišových učeníkov. Udalosť, ktorá predznamená úspešný rast Kristovej Cirkvi až do dnešných čias, keď nás kresťanov je na Zemi viac ako 30 % (viac ako dve miliardy). Kto by si pomyslel, že „Ježišova sieť“ bude taká úspešná.

Keď sa Ježiš vrátil z „rodného“ Nazareta späť ku Galilejskému moru, zopakoval sa známy obraz jeho popularity – prišlo toľko ľudí, že nemal miesta, kde by mohol kázať. Vieme si predstaviť učiteľa, ktorý je davom postrkovaný z troch svetových strán – z tej východnej bolo jazero. A tak vidiac smutného Šimona, požiada ho Ježiš o službu – aby mohol nastúpiť na jeho loď a ohlásiť príchod Božieho kráľovstva. Tak sa Šimonova prázdna, po rybách páchnuca loďka stala jednou z prvých kresťanských kazateľníc.

Počúvanie Ježiša vyžaduje, aby sme sa vzdali čisto ľudských výpočtov a dôvery. Potom sa môže zrodiť ovocie, ktoré je väčšie ako naše snaženie. Strach je premenený a prekonaný láskou Krista, ktorá dokáže všetko. Boh zabúda na ľudské slabosti, volá človeka, aby sa stal nástrojom Božieho kráľovstva, poslom milosti, na ktorej dostal účasť.

Pokojný obraz sa začína meniť, keď Učiteľ po skončení svojho ohlasovania Radostnej zvesti prikáže Šimonovi, aby šiel s loďkou ďalej od brehu a spustil siete na lov. Určite si všimol, že loďka, z ktorej kázal, bola okrem rybieho zápachu prázdna. Bol čas obeda a aj Ježiš bol hladný. Šimon určite vedel, ako sa chytajú ryby, veď od detstva nerobil nič iné, no v Ježišovej tvári a tóne reči videl naliehavosť, ktorej sa nedalo odporovať. Nik, okrem Ježiša, by ho nenaviedol na niečo podobné – chytať ryby v čase, keď ostatní už majú po obede a na programe blahodarnú siestu. Vtedy Šimon urobil skutočný „skok“ viery, hoci si to ani neuvedomoval.

Toto Boh žiada aj od nás – urobiť krok, ktorý je proti ľudskej logike a skúsenosti. Niečo podobné urobila aj Matka Tereza z Kalkaty, keď sama hovorí: „Po niekoľkých rokoch rehoľného života som zavrela za sebou dvere a ocitla som sa osamotená v uliciach Kalkaty. Vtedy som zažila veľmi silný pocit zmätku, takmer strachu, ktorý bolo ťažké prekonať.“ V knihe "Matka chudobných", Renzo Allegri - skúmajúci príbeh jej života a povolania - napísal: „V tom okamihu, Matka Tereza videla jasne a zreteľne svoju novú situáciu. Bola úplne sama. Sama, bez strechy nad hlavou, žiadne peniaze, žiadna práca, nevediac, kam ísť jesť a nájsť prístrešok na noc. Videla, v akej strašnej situácii sú títo ľudia, ktorým chce "slúžiť". Nemala nič iné ako víziu toho, čo chcela nasledovať. "Príkaz", ktorý prijala od Ježiša v noci 10. augusta 1946, bol presne definovaný: "slúžiť najchudobnejším medzi chudobnými. Ži medzi nimi a presne ako oni. "

Plné, potápajúce sa lode Šimona s jeho bratom Ondrejom a jeho spoločníkov – Jakuba s bratom Jánom boli skutočným zjavením Ježišovej Božskej moci. V Šimonovej duši sa musela odohrávať poriadna „búrka“, akoby sa ocitol na konci svojho pozemského života. Film, ktorý sa mu premietol, nebol asi veľmi príťažlivý, keď jeho výsledkom bolo verejné vyznanie hriechnosti jeho hlavného hrdinu.

Lekcia, taká dôležitá pre všetkých, ktorí majú slúžiť láskavému a milosrdnému Bohu. Lekcia, ktorou si prešli praotcovia i proroci, dokonca aj Izaiáš, opisujúci chvíľu svojho povolania slovami: „Beda mi, som stratený! Veď ja som muž s nečistými perami a bývam medzi ľuďom s nečistými perami a na vlastné oči som videl kráľa, Pána zástupov.“

Lekcia, ktorej nás učí Božie slovo: (Iz 43, 16 – 21) „Toto hovorí Pán, ktorý urobil cestu cez more a cez dravé vody chodník; Hľa, ja robím čosi nové, teraz to klíči, nebadáte? Áno, urobím cestu na púšti a rieky na pustatine.. lebo som dal vodu na púšti, rieky na pustatine, aby som napojil svoj ľud, svojho vyvoleného. Ľud, ktorý som si utvoril, bude ohlasovať moju chválu.“

Takto chce Boh napájať smädné ľudské duše. Tie duše, ktoré sú choré hriechom. Ktoré musia byť vyzdvihnuté z mora hriechov, zúfalstva a beznádeje. Takto Božia sieť zachraňuje úbohého topiaceho sa človeka. Najskôr si však aj ja musím byť vedomý podobného stavu môjho „vnútra“. Časopis New Yorker mal raz na úvodnej stránke kresbu psychiatra a jeho pacientky. Titulok hovoril toto: „Pani, nebuďte prosím nahnevaná. Ja sa len snažím ušetriť vaše peniaze. Mala by ste sa cítiť vinná.“

Fulton Sheen raz povedal: „Namiesto toho, aby sme sa stali kajúcnikmi, mnohí z nás sa stanú pacientmi“. Na začiatku nášho obrátenia a nasledovania Krista by mala byť vždy dobrá svätá spoveď, ktorá nás „vyťahuje“ do Božieho nového sveta, do Božej záhrady ... Nechať sa vytiahnuť Kristom a jeho apoštolmi je naozaj dôležité ,aby sme aj my mohli „vyťahovať“ ostatných. Nech nám k tomu dobrotivý Boh žehná. AMEN